

[Munch-Petersen.]

overfalder, naar Ordenen desorganiseres af Justitsministerens Politi, maa der komme Uroligheder. Det er rigtigt, at man ikke kender den Slags saakaldte Spektakler i Sovjetunionen, for dør ser man, at naar Arbejderne demonstrerer, demonstrerer Militseren, den røde Armé, sammen med Arbejderne for deres Fællesinteresser.

Statsministeren kom ogsaa ind paa en Omtale af Forholdet til Sovjetunionen, et Emne, som det jo ganske vist ikke er mig tilladt at tale om, men jeg maa dog sige, at den Politik, som ogsaa den danske Stat har drevet, har været en Politik som Led i de imperialistiske Magters Politik, som alle slutter en Enhedskæde overfor den eneste Arbejderstat i Verden, overfor Sovjetunionen. Overalt forberedes jo Krig-Rustningerne stiger stadig. Til Trods for alle disse Talemaader om Nedrustning og Afrustning og alle disse internationale Konferencer er det en Kendsgerning, at Rustningsudgifterne hos alle Stormagter stadig stiger, fordi man ogsaa vil forsøge en Udvej af den Krisesituation, vi befinder os i, gennem en ny Verdenskrig, og det ses tydeligt, at alle de imperialistiske Magter netop staaar kædet sammen i Modsætning til den eneste Arbejderstat, som findes, nemlig Sovjetunionen.

Det er ogsaa en Kendsgerning, at Danmarks Forhold til andre imperialistiske Magter, f. Eks. til det store imperialistiske England, stadig bliver intimere, og at Danmark under en kommende Krig mellem de imperialistiske Magter og Sovjetunionen uvægerligt maa blive draget med ind, idet det paa Grund af sin Beliggenhed ved Indgangen til Østersøen skal danne Flaadebasis og Proviantbasis for de imperialistiske Magters Angreb paa Sovjetunionen. Vi ser da ogsaa, at den Militærordning, som er gennemført efter Forslag fra Venstres Side, men tillige med Regeringspartiernes Stemmer, altsaa ved et trekantet Forlig, lægger an paa ganske nye Punkter for sit strategiske Fremstød. Man lægger ikke saa meget Vægten paa Landhæren som paa Flaaden, paa Luftflaaden, netop de Kampmidler, som skal anvendes i en Krig overfor en Stat som Sovjetunionen, idet man altsaa ikke mere betragter den tidligere Arvefjende Tyskland som Arvefjenden.

Samtidig ser vi den Propaganda, som drives ogsaa i den danske Presse mod Sovjetunionen, og som naturligvis ogsaa kun bidrager til at fremme den Stemning blandt den store Befolkning, som maa forudsættes at være en nødvendig Betingelse for at

kunne føre en moderne Krig. Denne Krigstemning mod en anden Stat fremmes ved alle disse Fortællinger, som stadig bringes til Torvs om Forholdene i Sovjetunionen, og Statsministerens Paastand her om, at det kommunistiske Partis Repræsentanter her i Folketinget er Agenter for en fremmed Stat, kan kun betragtes som en Udtalelse i samme Retning.

Vi er nemlig ikke Repræsentanter for en fremmed Stat — Sovjetunionen blander sig ikke ind i andre Landes Politik —, men derimod er vi Repræsentanter for et internationalt Arbejderparti, det kommunistiske Verdensparti. Det er ikke en Afsløring, som Statsministeren først har bragt i Dag, at vi tilhører den kommunistiske Internationale, men det er noget, vi selv har fortalt overalt, og som vi er stolte af er en Kendsgerning. Netop her adskiller vi os ogsaa fra Socialdemokratiet, som dog ogsaa en Gang lod, som om det var et internationalt Parti. Men ved Verdenskrigen splittedes det i en Masse Smaastykker for hvert enkelt Land og gik over i en Enhedsfront med Borger-skabet i hver sit Land.

Paa Ruinerne af II. Internationale er den kommunistiske Internationale opbygget, idet vi ser, at Kapitalismen er international, og at Arbejderklassens Interesser er internationale, og at vi derfor i alle Lande maa forene Arbejderklassens samlede Kamp under Førerskab af den kommunistiske Internationale. At denne har sit Sæde i Moskva, som det eneste Sted, hvor dens Kontorer kan forskaanes for stadige Overgreb og Husundersøgelser fra Regeringer som den danske eller andre imperialistiske Regeringers Side, betyder naturligvis ikke, at den kommunistiske Internationale bliver identisk med Sovjetunionens Regering, lige saa lidt som Amsterdams Internationale er identisk med den hollandske Regering.

Det er ogsaa rigtigt, som det blev fremhævet af Statsministeren, at denne kommunistiske Internationale griber ind overfor de enkelte Sektioner og retleder de enkelte Sektioner, idet der naturligvis i den kommunistiske Internationales Ledelse sidder de Folk, som er de mest prøvede Arbejderførere fra alle Lande, og som har de største Erfaringer, og det er naturligt, at de griber ind overfor tilbageblevne Dele af dette Verdensparti, saaledes som det danske Parti har været. Og at den Indgriben ikke har været omsonst og derfor heller ikke har været behagelig for Statsministerens Parti, viser den Fremgang, som det danske Parti har haft siden den kommunistiske Internationale greb retledende ind overfor